

peale. „Säh, ma annan sulle raha, lasse sellega üks sööma aeg valmistada ja kutsu siis oma tütre ja väimehed ja ka mind ennast enese juure tööru- sele.“ N'ad lahkusiwad teineteisest ära, ja wanamees walmistas suure söömaaea, ja kutsus oma tütre, väimehed ja ka oma wana sõbra enese juure. Sööma laua juures istudes ütles sõber tema wastu: „Kunle wend, ma tean, et sina praegu väga waene oled, säh, wõta diete see raha kasti, sellega mis sa sealt seest leiad, enesele, ja pruugi seda oma tarwiduseks kunni surmani.“ Wanamees wõttis kasti sõbra käest tä- nuga wastu ja wiis teda magamise kambri warjule. Aga mõlemad sõbrad oliwad juba enne teineteisega kokku rääkinud ja teadsiwad väga hästi mis kassis warjul seis. Seal sojistas juba kohe sööma laua ääres teine tütardest oma mehele kõrwa sisse: „Näed sa nüüd, kui palju meie isal jälle raha on, terve kasti täis! See on aga iseenesest väga tähelepane- mise väärt asi. Meie peame seda vaatama, et meie selle kasti lõige täiega pärast tema surma enestele saame ja pealegi, et ta seda enne ise meie lubaks!“ Ka teine tütar oli kohe oma sun mehe kõrwa ääre seadnud ja ütles wäikse healega: „Armas mees meie õigus ja kohus on oma isa iska wana wiisi aau sees pidada!“ — Kui söömaeg möödas oli, lahkusiwad n'ad üksteisest ära.

Sest pääwast saadit oli wana wanemate oma laste ja nende meeste abi poolest väga hea elu kunni nende surmani. Wanamees suri ära, ilma et olets jõudnud testamenti teha. Seal otsisiwad siis n'ad selle kasti ülesse, kangutasiwad kaane lahti, ja leidsiwad kasti — puruks lõõdnud poti ja klaasi täikkidega ääreni täidetud olemad. — Nõnda oli- wad n'ad oma sawaluse cest, et silmakirjaks isa wastu head olid, pärast patta leidnud!

Ühel naesel oli forg üks lana, kes t'ale iga pääw ühe muna munes. Siis mõlles naene: Kui ma oma lanale enam odre annan, siis muneb ta mulle iga pääw kaks muna. Seda ta ka tegi. Aga lana läks see läbi nõnda raswa, et pea hoopis munemise järele jättis.

Kord oli üks kaupmees Londoni linnas, ühe wabrikandi herraga, ei tea mis asja pärast lihla wedanud. Rahe linn pärast aga suri wabrikant ära. Seal tuli ühel pääwal kaupmees lese wabri- landi proua juure ja rääkis t'ale, et tema õnnis mees temaga 1000 naela sterlingi peale lihla wedanud ja nüüd selle lihlweo kantand olla. Nüüd aga olla tema kumama tuln d, kas lefl